

Bil. 4. Lovf. om Retsafgifter m. m.

i § 14 foreslaaet, at Interventionsøgismaalet ogsaa i Henseende til Retsafgifter skal behandles som et selvstændigt Søgismaal og altsaa belægges med de almindelige Afgifter. Intervenienten indtræder imidlertid i Sagen uden Retteens Medvirkning, og der maa derfor fastsættes et andet Erlæggesmoment end den almindelige for Anhängiggjørelsesafgiften. Da Intervenienten derhos kan indtræde, indtil den mundtlige Forhandling om Sagens Realitet er begyndt, jfr. Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie § 372, er det samme tildeels Tilfældet med den først forfaldne Halvdel af Forhandlingsafgiften. Som Følge heraf er Reglen i § 14, 2det Punktum, truffen.

Spvad Bivintervententens Procedure angaar, da er den efter Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie, jfr. sammes § 369 i Slutningen, kun at betragte som et Tillæg til den Parts Procedure, han vil understøtte. Som Følge heraf bør han ifkun ubrede de Retsafgifter, som vilde have været at erlægge af den af ham understøttede Part, saafremt denne selv havde værtstaaet de af Bivintervententens i Sagen foretagne Skridt. Kun naar han indtræder mod Parternes Billie, har man forment af praktiske Hensyn at burde paalægge ham en lille Afgift for Behandlingen og Paakjendelsen af Spørgsmaalet om hans Afgang til at deltage i Sagens Forhandling.

Medens de foregaaende Paragrafer give Regler for de Afgifter, som blive at erlægge i de almindelige borgerlige Domssager, er der i §§ 15—19 truffet Bestemmelse om Afgiften i Tilfælde, hvor det Rette forelagte Spørgsmaal afgjøres paa en lettere og mindre omstændelig Maade. § 15 foreskriver saaledes, at der for Anhängiggjørelsen og Behandlingen i det Hele af Andragender om ny Foretagelse af Sagen ved samme Ret erlægges under Et den almindelige Retsafgift (§§ 6 og 8). Da det forudsættes at være for Parten ubstydlig Forhold, som medføre den fornyede Foretagelse af Sagen, se Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie §§ 327—28. jfr. § 262, har man fundet det rettest ikke at forde Retsafgifter for selve Sagens fornyede Foretagelse, og dette er udtrykkelig udtalt i Slutningen af § 15.

Efter § 16 bliver der for Anhängiggjørelse og Behandling af Andragender om Revisers Jørelse forinden Hovedforhandlingen, se Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie, Sjette Afsnit, Kap. I., at erlægge en Fjerdedel af den almindelige Retsafgift. At selve Revisersjørelsen, forsaavidt den tilstedes, ligeledes bør belægges med Afgift, synes naturligt, da det er muligt, at der ikke under Hovedsagen kommer til at falde Revisersafgift; men paa den anden Side synes det ubilligt, at den paagjældende Part, naar han skal erlægge Revisersafgift under Hovedsagen, maa ubrede Revisersafgift to Gange, fordi han har været i den Nødvendighed at maatte føre Reviser forinden Hoved-

forhandlingen. Man har derfor foreslaaet, at den for den foreløbige Revisersjørelse erlagte Afgift skal afkortes i Revisersafgiften under Hovedsagen.

Spvad angaar Revisersjørelse til Brug i udenlandske Retsager, er det i § 17 foreslaaet herfor under Et at beregne almindelig Retsafgift, hvorhos man af praktiske Hensyn har anset det for rigtigst at lade den faste Afgift efter § 8 komme til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor der ikke foreligger Oplysning om Sagens Værdi.

De i § 8 ommeldte Defreter udfærdiges efter den gjældende Ret administrativt og ere afgiftsfri. Det er imidlertid fundet passende at fastsætte en lille Afgift for de i Lit. 1 og 2 nævnte Andragender for at holde de nu saa hyppigt forekommende umotiverede Andragender borte. Derimod har man ikke forment at burde forde nogen Afgift af en Enke, som selv begjærer sig sat under fast Lavværge. — Er det Ørigheden, som i Henshold til Reglen i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie § 409, 2. Stk., andrager paa en Person's Umyndiggjørelse eller i Henshold til § 419 paa Ophævelse af en Umyndiggjørelse vil der ifølge § 21 Nr. 1 ingen Afgift være at erlægge.

Efter Fdg. af 7de Febr. 1823 blive Mortifikationsbevillinger, naar Gjældsrevet lyder paa en ringere Sum end 500 Rdl., at udfæde uden Betaling, ligesom intet Retsgebyr bliver at erlægge under Mortifikationsagen, naar Gjældsrevet er under 200 Rdl. Endelig erlægges ikke Promillegebyr i Mortifikationsager. Den formelle Fremgangsmaade, som efter Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie Sjette Afsnit, Kap. 6 bliver at følge i Mortifikations- og Eiendomdomssager, synes endnu mere at tale for, at der kun bør opkræves ringe Afgifter i disse Sager. Som Følge heraf er der i § 19 fastsat, at der i de fleste Sager kun bliver at erlægge en Fjerdedel af den almindelige Retsafgift for Anhängiggjørelse og Behandling i det Hele dels af Andragendet om offentlig Indkaldelses Udsædelse, dels af den Sag, hvorunder Mortifikations- eller Eiendomssom søges. At der under den i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie § 429 ommeldte Sag bliver at erlægge de almindelige Retsafgifter, er en Selvsølge.

I Sager, der opstaa af Forholdet mellem Husbond og Lyende, Gaandværksmestre og deres Lærlinge eller i Anledning af Dagleie erlægges der efter den gjældende Ret meget nedsatte Gebyrer jfr. Pl. 1ste Mai 1822 § 4, Pl. 6te Sept. 1828 og Pl. 28de Februar 1845 § 2. Saavel af Hensyn til det hidtil Bestaaende som ogsaa, fordi det synes ubesaleligt, at Hensynet til Afgifterne ikke skal holde de Paagjældende borte fra at søge deres Ret i de omhandlede Forhold, har Kommissionen forment i § 20 at burde foreslaa nedsatte Afgifter i de fleste Sager. Man har endog troet at burde udvide Kredsen til Sager mellem Gaandværksmestre og Fabrikanter paa den ene